

Tomáš Lipták

Je treba báť sa globalizácie?

Určite nie.

Globalizácia je dlhodobý proces, ktorý vzniká zo slobodnej vôle ľudí. Dochádza k zjednocovaniu trhov, k prehĺbovaniu hospodárskej spolupráce, k rastu slobodnej výmeny k obmedzovaniu inštitúcií, ktoré by akokoľvek mohli regulovať túto prirodzenú spoluprácu silovými prostriedkami.

Obchod je hlavným prostriedkom, ktorý dokáže odstrániť chudobu v krajinách tretieho sveta. Zapojením chudobných krajín do medzinárodného obchodu dochádza k využívaniu komparatívnych výhod a teda k zvyšovaniu blahobytu. Liberalizácia obchodu vyvoláva následne rast priamych zahraničných investícií a tým *proces globalizácie vytvára nové pracovné miesta* v chudobných krajinách.

Nové pracovné miesta budú môcť obsadiť ľudia, ktorí doteraz nemohli pracovať hoci by chceli. Globalizácia eliminuje výskyt detskej práce v rozvojových krajinách. Rastom blahobytu nemusia pracovať deti, pretože dochádza k tvorbe úspor. *V dôsledku toho, že nemusia pracovať celé rodiny, lebo rodičia dokážu zarobiť na ich živobytie znižuje podiel detskej práce v chudobných krajinách. Globalizácia teda prospeje kvalite života svetovej populácie.*

V budúcnosti bude dochádzať k rastu investícií do týchto oblastí a rovnako k outsourcingu vo vzťahu k materským firmám daných krajín. Otvorenie trhov má aj mnoho ďalších pozitívnych účinkov.

Trhy sú hlavným zdrojom, ktorý podnecuje ľudí a firmy k výskumu. Výskum v oblasti technológií zvyšuje kvalitu života všetkých ľudí. Vďaka globalizácii dochádza k transferu technológií aj do rozvojových krajín. Podstata duálnej ekonomiky v dnešnom svete je teda voľnými trhmi eliminovateľná v oveľa kratšom čase. *Trhy sú prostriedkami prenosu technológií a pomáhajú tak chudobným krajinám prekonať dané ekonomické bariéry bez toho, aby museli prejsť celou genézou vývoja kapitalistickej spoločnosti za posledné stáročia.*

Tým, že zjednotený trh prenikne všade, môže sa zamedziť chudobe v zaostalých krajinách, keďže krajiny by sa mohli adaptovať do zaužívaného systému a zároveň by sa podporil vývoj v krajinách tým, že by sa vymieňali technológie k dispozícii na jednotnom trhu.

Chudoba môže byť odstránená iba takýmto spôsobom. Riešením otázky chudoby nemôže byť poverená vláda, keďže vlády v chudobných krajinách v minulosti dlhodobo zneužívali svoje postavenie na úkor svojich občanov. *Výsledkami diskriminácie v medzinárodnom obchode, autoritárskych vlád, medzinárodnej izolácie a autarkie sú dnes krajiny topiace sa v dlhoch, biede a beznádeji.*

Ekonomická aktivita vyplývajúca z dobrovoľných rozhodnutí vytvára v spoločnostiach, ktoré sú zapojené do spolupráce napríklad v oblasti obchodu, napomáha v hľadaní spoločného porozumenia. Ľudia, ktorí sa snažia pochopiť jeden druhého a tolerujú navzájom svoje názory vytvárajú živnú pôdu pre znášateľnosť kultúr navzájom. *Slobodná hospodárska činnosť*

vytvára predpoklady pre znášanlivosť medzi kultúrami. Tieto vplyvy slobodnej hospodárskej činnosti sú kľúčom k politickej stabilite súčasného a aj budúceho sveta.

Rast pohybu pracovnej sily v rámci globalizovanej ekonomiky bude mať vplyv na obohatenie svetovej kultúry a vytváranie nových vznikajúcich kultúr, respektíve subkultúr.

Globalizácia prepájaním trhov prispieva k rozšíreniu konkurencie a k rovnosti šancí firmám na trhu uspieť, čím sa dospeje k výraznejšiemu odrazeniu cien produktov a služieb na trhu, zamedzeniu monopolov, keďže trh bude väčší a nebude sa obmedzovať v podmienkach svetovej ekonomiky

„Spotrebiteľ bude v raji“, lebo dôjde k rozšíreniu technológií, služieb a produktov, a tým aj vyššej dostupnosti, lebo štáty vytvárajú malé trhy svojimi geopolitickými hranicami a tým blokujú dovoz produktov, lebo napríklad určitá firma má malú skupinu záujemcov v danom štáte a nebude distribuovať produkty v tej danej krajine.

Snahy a protesty antiglobalistických skupín sú vo svojej podstate neopodstatnené. Keď si zoberieme do úvahy, že protestujú proti korporáciám, ktoré vraj „budú určovať čo si oblečieme a čo budeme jesť“ alebo, že „proces globalizácie berie pracovné miesta, a ničí firmy“, vidíme, že tieto názory sú do značne skreslené a nebezpečné.

Pravdaže, keď prídu lepšie a kvalitnejšie firmy, tie predtým chránené štátom a okrádajúce ľudí sú nútené pružnejšie reagovať a konkurovať, pričom strácajú zaužívané zisky v predtým „kľudných vodách“.

Prejavy antiglobalistov sú iba demagogickou hrou záujmových skupín. My si vyberieme čo budeme jesť a aké oblečenie budeme nosiť. To, že v priemyselných krajinách stratia ľudia pracovné miesta je mýtom vyplývajúcim z omylu fixného množstva práce. Napríklad poľnohospodárstvo vo vyspelých krajinách je už dávno prosperujúce a technologicky vybavené. Niekomu však vyhovuje, že mu daňoví poplatníci zaplatia za všetko drahšie, dokonca aj keď to nepotrebujú a nadprodukcia sa spaľuje.

Druhou vetvou antiglobalistického hnutia sú národní aktivisti, ktorí sa obávajú s príchodom globalizácie, že ich krajiny stratia možnosť rozhodovať vo svetovom spoločenstve, ktoré je tiež neopodstatnené, keďže úlohou globalizácie nie je diskriminovať štáty.

Protesty a protiglobalizačné snahy svojím spôsobom v médiach menia mienku ľudí, ktorým je nasadený neobjektívny náhľad v na otázku globalizácie.

Snahy... či už ľudí, ktorí si splietli opozíciu globalizácie s globalizáciou alebo ľudí, ktorým globalizácia odoberie zisky, prílevom lepších a schopnejších firiem, vedia nalomiť srdcia neinformovaných ľudí vo svoj prospech. Tieto snahy sú veľmi nebezpečné a preto treba s verejnosťou otvorene diskutovať o týchto otázkach. Je potrebné vysvetľovať, to čo globalizácia je a to, čo globalizácia nie je, aby nedochádzalo k manipulácii verejnosti prostriedkami demagógov a populistov. Je potrebné nahlovať tieto mýty a posunúť tak ovocie procesu globalizácie bližšie k ľuďom.